

HOOFDSTUK 1

Een Schoolreisje

Het was bijna weekend. Alle tafels waren al opgeruimd en in de klas was het stil. Iedereen keek vol verwachting naar meester Krabbel, die voor het bord geheimzinnig stond te doen over hun schoolreisje.

‘Zeg nou ghewoon, meester,’ zei Dummie ongeduldig. ‘Wij wachten ghelemaal ghekke ghoedje!’

‘Goed, jongens. Ik zal het verklappen. Ons schoolreisje gaat dit jaar naar... iets heel leuks... en dat is...’

‘Egypte!’ riep Dummie.

‘Natuurlijk niet, stinkerd,’ sneerde Anna-Lies.

‘... Dierenpark Kwiekduin!’ zei meester Krabbel.

Iedereen begon te juichen. ‘Ja! De dierentuin! Dat is leuk!’

‘Echt waar? Wat is dierentuin precies?’ vroeg Dummie.

‘Dat is een plek waar dieren wonen,’ legde meester Krabbel uit.

‘Is die alles? Die ik zie elke dagje al weiland met koeien,’ zei Dummie teleurgesteld.

‘Maar hier zijn dieren uit andere landen. Die je normaal nooit ziet. Kijk, deze.’ Meester Krabbel pakte een dierenboek en sloeg het open. ‘Dit dier heet een leeuw, Dummie. En dat is een giraf. En deze vogel heet een struisvogel, die loopt harder dan jij kan fietsen. Die wonen daar dus allemaal.’

‘**Maashi!**’ riep Dummie. ‘Die is allemaal in mijn land! Is **zioel** ook daar? Die is ghrote, ghrijze dikzak met slangenneus.’

‘Je bedoelt een olifant,’ grinnikte Goos.

Meester Krabbel zocht er een op en liet hem zien.

‘Ja, die!’ riep Dummie. ‘Olievat **zioel** is ook in mijn land. Die is in bossen, ik zie die allemaal. Is leeuwen ook echt in tuintje van dieren? Die is niet ghelofelijk. Leeuw is ghelemaal ghevaarlijk!’ Hij sprong op zijn tafel en schudde met zijn hoofd. ‘Ghrauw! Ik ben sterke leeuw in dierentuyn, ik pak jou bij nek, en schud ghelemaal gheen en weer met jou. Daarna ik eet jou op en jij wordt dikke leeuwendrol.’

Iedereen schoot in de lach en meester Krabbel grinnikte. ‘Ga van je tafel af,’ zei hij. ‘Die leeuwen lopen natuurlijk niet los, er zijn overal hekken en schachten. Zo hebben mensen en dieren zo weinig mogelijk last van elkaar en kunnen de dieren elkaar niet opeten.’

‘Is ook rivier met **timsa** daarin?’ vroeg Dummie opgewonden. ‘Die is ghevaarlijke dier met ghrote

staart met boomstamrug en bek met duizend tanden.’

‘Een krokodil,’ begreep Ebbie. ‘Die zijn daar ook, in een krokodillenrivier in een grote hal. Die hebben ze de Nijl genoemd. Ik ben er al eens geweest. Ze hebben wel zes krokodillen, volgens mij. Of acht.’

‘**Sirsar!** Krokodil in Nijl is nog ghevaarlijker dan leeuw.’

‘Dan doe je maar extra voorzichtig,’ zei meester Krabbel. ‘Luister, jongens. We hebben niet voor niets voor de dierentuin gekozen. Kwiekduin bestaat deze maand precies honderd jaar, en om dat te vieren zijn er allerlei extra activiteiten. Over twee weken is er zelfs een groot feest met een verkiezing van de beste jonge verzorger van het park. Dan laten de vijf jongste verzorgers hun dieren op een bijzondere manier zien tijdens een feestelijke parade. Dat is een soort optocht door de dierentuin.’

‘Waarom gaan we dan niet over twee weken?’ vroeg Goos.

‘Omdat die parade op een zaterdag is, dus dan hebben we geen school. Maar misschien zien we ze wel oefenen. En we kunnen in ieder geval de zeeleeuwenshow zien, die is het hele jaar door.’ Meester Krabbel keek op de klok. ‘Zo. Dan weten jullie het nu. Over een minuut gaat de bel, dan kunnen jullie het allemaal thuis gaan vertellen.’

‘Ik wist het al van die dierentuin!’ zei Ebbie vrolijk. ‘Mijn vader heeft het verklapt. Die gaat mee, als begeleider van een groepje.’

‘Ik wist het ook al,’ zei Anna-Lies. ‘Mijn moeder gaat ook mee.’

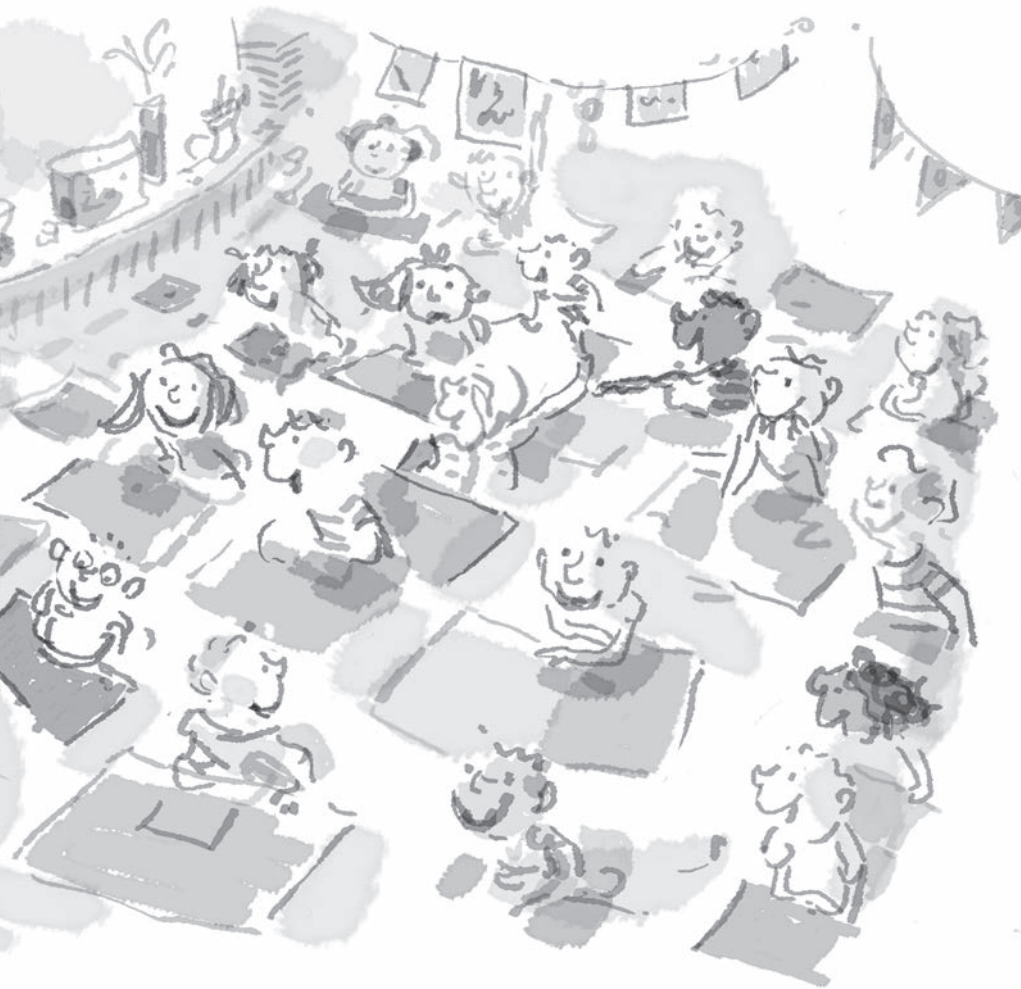
‘Die ghoeft niet,’ zei Dummie. ‘Wie wil nou bij ghroepje van vrouw Stekelaar?’

‘Laat nou,’ zei Goos. ‘Meester Krabbel, mogen Dummie en ik gewoon bij Ebbies vader in het groepje?’

‘Dat lijkt me een goed plan,’ zei meester Krabbel.
‘Ik zal de groepjes vanmiddag maken.’

Ineens begon iedereen te roepen bij wie hij in het groepje wilde en gelukkig voor meester Krabbel ging toen de bel.

‘Het komt allemaal goed! Vrienden mogen bij elkaar,’ beloofde meester Krabbel. ‘Tot maandag allemaal!’

Bij het fietsenhok hield Gijs Dummie tegen. ‘Heb jij al die dieren in het echt gezien?’ vroeg hij vol ontzag. ‘Heb jij dan een safari gedaan?’

Goos stootte Dummie waarschuwend aan. ‘Een keer op vakantie, toch?’ zei hij.

‘Ja, ik doe altijd safari op vakantie,’ zei Dummie meteen. ‘Wat is die precies?’

‘Dat je wilde dieren gaat kijken in het oerwoud.’

‘Ja, die doe ik altijd. Wat is oerwoud precies?’

‘Dat zijn een miljoen bomen en struiken bij elkaar met rivieren. Met heel veel muggen en het is daar heel warm.’

‘Ja! Die is in mijn land. Ik gha gheel vaak naar safari in oerwoud,’ zei Dummie trots. ‘Ik gha met **Ghepsetsoet** in eigen boot van ons op mooie Nijl, en wij varen naar bos van ghrote vriend van mijn pap, die is koning **Bowobamba**. Dan ik gha met prins **Ambœ** ghevaarlijke dieren zoeken, die lijkt op ghrote kat met vlekken van zieraf.’

‘Bedoel je een panter?’ vroeg Gijs ademloos. ‘Heb je die daar gevonden?’

Goos kreunde inwendig. ‘Nee, hij zegt het verkeerd. Ze gingen plaatjes van wilde katten zoeken,’ zei hij zo nadrukkelijk mogelijk.

Maar Dummie vond het veel te leuk om te

vertellen. ‘Niet plaatjes, ik zie die allemaal echt, in bos in mijn land,’ hield hij vol. ‘Die woont vlak bij zieraf en olievat **ziøel**.’

‘Het is geen olievat, maar olifant,’ zei Anna-Lies vinnig. ‘En je zit weer op te scheppen. Die kan jij helemaal niet gezien hebben. In jouw land zijn helemaal geen bossen, alleen maar woestijn, dat heb ik zelf gezien. In een film. Jouw land is één grote, droge zandbak met slangen en vlooiën. En die koning Bobodinges heb je gewoon verzonnen.’

‘Wat weet jij nou van!’ zei Dummie verontwaardigd. ‘Ik zie wel. Wij ghebben ook eigen letter voor olievat **ziøel**. Ghier.’ Dummie pakte een stokje en tekende een hiëroglif in het zand. ‘Nou? Zie jij wel jij liegt?’

Anna-Lies lachte hem honend uit. ‘Hiëroglyfen. Doe toch eens normaal. Jij leeft nog in de ijestijd.’

‘En jij bent echt domme watje,’ zei Dummie. ‘In mijn land is nooit ijsjestijd, is veel te warm.’

‘Dummie, we gaan,’ zei Goos.

‘Wacht even. Ik moet nog zeggen tegen domme watje. Bij Nijl is overal bossen met muggen. In mijn land mooiste dieren van ghele wereld leeft daar. En ghevaarlijkste **timsa** ook. Die ligt stiekem in water, zo.’ Dummie ging languit op de grond liggen. ‘Als jij zwemt voorbij, opeens jij bent lekkere ghapje. Wraaagh!’ Dummie schoot naar Anna-Lies en botste tegen de benen van juffouw Friek aan. ‘Ghé, wie zit in mijn water?’

‘Wat doe jij?’ zei de directrice geërgerd. ‘Sta op.’

‘O, ghallo. Ik ben even krokodil. Ik vertel over dieren in mijn land, door schoolreisje naar dierentuin.’

Als ik gha zwemmen in Nijl, ik moet altijd ghoed oppassen voor krokodil. Anders die eet mij op, ik doe even voor.’

‘Hij liegt, juffrouw Friek,’ zei Anna-Lies. ‘Er zijn helemaal geen krokodillen meer in Egypte.’

‘Jij liegt zelf! Ik zie gheel vaak in bosjes en riet,’ zei Dummie boos. ‘Alle dieren in dierentuin ik ken al lang, omdat ik gha altijd op safari in oerwoud in mijn land.’

‘Zo zo, op safari in een oerwoud in jouw land,’ herhaalde juffrouw Friek. ‘Dat is dan bijzonder vreemd. Anna-Lies heeft gelijk. In jouw land kun je alleen maar een woestijnsafari doen. En over dat

schoolreisje gesproken: ik ga mee en jij komt bij mij in het groepje.'

Dummie verstrakte. 'Bij jou? Waarom?'

'Dan kan ik je goed in de gaten houden.'

'Die kan ghelemaal niet,' zei Dummie. 'Ebbies pap ghoudt mij al in ghaatje, meester Krabbel zegt zelf.'

'Maar meester Krabbel is niet de baas. Jij luistert naar niemand en ik wil niet dat daar iets gebeurt.'

'Maar is niet eerlijk. Andere kinderen mogen bij vriendjes allemaal,' protesteerde Dummie.

'Andere kinderen, ja. Die mogen bij vriendjes, óf bij hun eigen vader of moeder. Maar jouw vader en moeder zijn in Egypte, en zijn vader...' ze wees op

Goos, '... is nergens bij betrokken. Die doet nooit ergens aan mee en ik zie hem hier nooit.'

'Sirsar! Dan ik vind niks meer daaraan,' snauwde Dummie. 'Ik gha niet mee naar schoolreisje.'

'Het schoolreisje is verplicht. Het staat gewoon op ons lesrooster. Dus je hebt geen keus. En wees maar niet bang, ik zal goed op je passen, met al die gevaarlijke krokodillen daar.' Juffrouw Friek grijsde bijna triomfantelijk.

'Maar juffrouw Friek, wij kennen Ebbies vader,' zei Goos. 'We luisteren heus wel.'

'Nee, Goos. Mijn besluit staat al vast. Ik ben verantwoordelijk. En nu naar huis allemaal.'

Dummie stampvoette. 'Sirsar! Dierentuinreisje is leuk! Maar nu wordt stomme reisje. Is ghelemaal verpest nu al! Ik...'

'Kom, Dummie. Nu gaan we echt.' Goos trok Dummie mee naar zijn fiets.

Een kwartiertje later scheurden de jongens het erf op. Dummie gooide zijn fiets neer en rende meteen naar de schuur. Klaas stond bij zijn ezel en schilderde vol aandacht een paar klodders op het doek.

'Ghallo, Klaas,' zei Dummie plompverloren. 'Jij moet even luisteren. Wij ghaan naar dierentuin naar schoolreisje.'

'Leuk,' zei Klaas zonder op te kijken.

'Die is ghrote tuin met olievat zioel en zieraf en krokodil timsa.'

‘Leuk.’ Klaas pakte het schilderij van de ezel en zette het ondersteboven.

‘Wat doe je, pap? Luister nou even,’ zei Goos.

‘Ik bekijk het van een andere kant,’ zei Klaas, en hij hield zijn hoofd schuin. ‘Als je je schilderij omdraait, zie je soms ineens iets bijzonders. Die vlek daar, bijvoorbeeld. Die lijkt nu ineens een zon.’

‘Alle kanten is lelijk. Alleen zijkantje niet,’ zei Dummie. ‘Gheb jij dove oren? Ik zeg tegen tegen jou over dierentuin.’

‘Leuk, ik zeg toch dat het leuk is,’ zei Klaas.

Dummie ging tussen Klaas en het schilderij staan en zwaaide wild met zijn armen. ‘Ghallo! Zie jij mij? Gha jij mee?’

‘Waarheen?’ vroeg Klaas.

‘Naar schoolreisje van dierentuin!’ riep Dummie ongeduldig. ‘Is ghoed?’

Eindelijk luisterde Klaas echt. ‘Nee. Natuurlijk ga ik niet mee. Wat moet ik nou in een dierentuin?’

‘Dieren kijken op safari. Is ghelemaal gheel mooi.’

‘Nee joh, ik ga wel op safari naar onze eigen koeien in het weiland. Die vind ik mooi genoeg.’

‘Maar andere dieren is mooier. Meester Krabbel zegt alle dieren van ghele wereld is daar. Ghrootste is ghrijze olievat **zi oel**, ik ken die al. En ghrootste vogel is struisjesvogel, die gheeft ghelemaal lange poten, die loopt gharder dan vliegtuig. En wat is grootste vis?’

‘Eh... een walvis,’ zei Klaas.

‘Die is ook daar,’ zei Dummie beslist. ‘Zij ghebben ghelemaal ghrootste Wallie Vis van ghele wereld, jij moet zien. En weet jij wat is leukste? Alle dieren is